

med Hensyn til Udlaan af Umyndiges Midler. Jeg har forstaaet den høitærede Minister ved 1ste Behandling af Sagen saaledes, at han ikke er ubillig til at afgive en Erklæring, og Spørgsmaalet om, hvorvidt der paa et senere Stadium af Sagen vil blive stillet Vædringsforslag, vil bero paa, hvorvidt den høitærede Minister vil afgive en saadan Erklæring, som jeg har nævnt. Med disse Ord skal jeg anbefale de stillede Vædringsforslag og Sagens Overgang til 3die Behandling.

Justitsministeren (Nellemann):

Jeg skal i Anledning af de stillede Vædringsforslag tillade mig at bemærke, at jeg tror at kunne gaa ind paa dem. Hvad det første Vædringsforslag angaar, har jeg naturligvis benyttet mig af Mellemtiden mellem 1ste og 2den Behandling til at forhandle med Overformynderen om, hvorvidt man uden at vække Reservecapitalen for meget kunde gaa ind paa, at denne Forudbetaling af Renten ophører for bestandig, og han har ment, at det kunde gaa an, naar den anden Indtægtskilde for Reservecapitalen, nemlig Oppebørslen af 1 pCt. Provision, ikke ophørte. Hvad det andet Vædringsforslag angaar, skal jeg dertil bemærke, at jeg tror heller ikke at have nogen egentlig Grund til at modstætte mig det, som jo kun gaar ud paa, at Bekjendtgjørelsen skal finde Sted foruden i Berlingste Tidende og Stiftsavisen, som jo er den sædvanlige befalede Bekjendtgjørelse for retslige Bekjendtgjørelser, saa tillige i de paa Egnen mest læste Blade. Det vil jo altsaa blive Laanebestyrelsens Sag at udføre denne Bestemmelse, at sørge for, at disse ledigværende Laan blive bekjendtgjorte i de paa Egnen mest læste Blade. Det har jeg heller ikke Noget imod at gaa ind paa. Da der ikke foreligger noget Vædringsforslag angaaende Minimumsgrænsen for Laan eller angaaende Forandring i de Grændser for Laan, man hidtil har pleiet at opstille, skal jeg ikke komme videre ind paa dette Punkt. — Hvad det sidste Punkt angaar, som blev berørt, kan jeg kun gjentage, hvad jeg sagde ved den foregaaende Behandling, at Ministeriet ikke fra sin Side selvølgelig har gjort eller agter at gjøre Noget for at give den Anskuelse Medhold, at det skulde udelukke Følf fra at faae Laan i Overformynderiet eller bevirke den Tilfidsættelse fremfor Andre, naar de ikke havde assuredet i Landbygningernes Brandforsikring eller i Kjøbstædernes Brandforsikring, hvis de iøvrigt have assuredet i en Brandforsikring, som er godkjendt af Justitsministeren. Det kan jeg selvølgelig kun gjentage og bekræfte. Jeg kan ikke sige

Andet, end at dersom der skulle blive stillet Vædringsforslag, som specielt berøre dette Punkt, vil jeg ikke kunne gaa ind paa dem, og saa maa Følgen af, at Loven ikke kommer ud, falde paa det Sted. Men hvad jeg har udtalt som min Stilling til Sagen er vel bekjendt for dem, der iøvrigt kjende til den Maade, hvorpaa jeg behandler disse Sager, og det er den Stilling, jeg ogsaa agter fremtidig at indtage.

Buff: Blandt de af Ordføreren for Forslagsstillerne nævnte Forslag var jo ikke noget Vædringsforslag om det Spørgsmaal, som blev reist ved forrige Behandling, og som nu blev nævnt af den høitærede Minister, nemlig Spørgsmaalet om Brandkasserne. Vi kunne forsaavidt være fornøiede med Gjentagelsen af den høitærede Justitsministers Udtalelse fra forrige Gang, og forsaavidt tror jeg, vi ere tilfredse. Men jeg vil kun tillade mig ligesom at spørge den høitærede Justitsminister, da Forholdet er det, at det navnlig er Laanebestyrelserne, der ere optraadte paa en mindre heldig Maade, og da et af Laanebestyrelsens Medlemmer altid er udnævnt af Justitsministeriet, om han saa ikke vil udvirke, at der fra Justitsministeriet til Laanebestyrelsens ministerielt valgte Medlem og derigjennem til Laanebestyrelserne som Helhed udgik et Circulære, hvorved der hverken agteredes for den ene eller den anden Brandkasse, men hvoraf der kun fremgik, hvad den høitærede Minister har udtalt baade i Dag og den anden Dag, da vi havde Sagen til 1ste Behandling; saa forekommer det mig, vi ere fuldstændig paa det Reene fra alle Sider i denne Sag.

Justitsministeren (Nellemann):

Jeg kan ikke se, der er nogen Grund til at udstede noget Circulære, naar der ikke foreligger noget Spørgsmaal. Ministeren har udtalt sig om det Spørgsmaal, saa snart en Anledning foreligger, derved at Sagen bringes ind for Ministeren. Men naar der ikke foreligger Noget for Ministeren, saa forekommer det mig ikke, det vilde være rigtigt at lade noget Circulære i denne Retning udgaa. Det er i det Hele taget ikke Reglen, at man griber ind i Maaden, hvorpaa Laanebestyrelserne røgte deres Hverv, ved at give Instruktionser og desl., og det er vistnok Lovgivningens Mening, at det skulde Ministeriet ogsaa være udelukket fra. Den Gang Loven blev givet, var der ikke mindste Tvivl om, at det var Meningen, at man vilde gjøre Laanebestyrelsen uafhængig af Regeringen saa meget som muligt. Det var